Emperor Journal of Classical Tamil Studies
ISSN: 2582-2977
www.ejcts.mayas.info
DOI-http://dx.doi.org/10.35338/EJCTS.2019.1205
© மாயாஸ் பதிப்பகம்

EJCTS
www.ejcts.mayas.info

Volume- I Issue- 1 January - 2022

அத்தியாயம் - 59

சங்ககால ஆடல் மரபுகள்

கலாநிதி தாக்ஷாயினி பரமதேவன்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,

நடனநாடகத்துறை,

சுவாமி விபுலானந்தா அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம்,

கிழக்குப்பல்கலைக்கழகம். ***இலங்கை***

மின்னஞ்சல் – dhanothaks@gmail.com

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியங்கள் காலத்தொன்மை உடையவை. செறிவானவை. தமிழ் இலக்கியங்கள் இரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு ஆண்டு காலம் பழமை வாய்ந்தவையாகும். தமிழ் இலக்கியங்களை காலத்தின் அடிப்படையில் பகுக்க முடியும். அவையாவன சங்ககாலம், நீதி இலக்கியக்காலம், காப்பிய காலம், பக்தி இலக்கிய காலம், சிற்றிலக்கியகாலமாகும்.

சங்ககாலத்தில் தனிமனித உணர்வுகளே பெரிதும் பேசப்பட்டன. அதனால் சங்க இலக்கியங்களைத் தனிமனித உணர்வுகளை நிலத்தின் அடிப்படையில் பகுத்தனர். நிலங்களைக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என பகுத்து இவ் ஐந்து நிலத்துக்கும் முதல் - கரு - உரி உரிப்பொருள் என்பது உணர்ச்சி அல்லது நிலைக்கருத்து என்னும் ஸ்தாயிபாவத்தினையும் கருப்பொருள் என்பது துணைக்கருவியாக நின்று உணர்ச்சியின் பல்வேறு நிலைகளை விளக்கும் சங்கால பாவத்தினை துணைசெய்யும் அனுபவமாக விளங்குகிறது. சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த

மக்கள் தங்களுக்குரிய இருப்பிடங்களில் குழுவாக கூட்டமாக வாழ்ந்தார்கள் எனவே அவர்களின் நடனமும் குழு நடனமாக அமைந்தது. சங்ககால ஆடல்களள.

சங்க கால இலக்கியங்களில் காணப்படும் நடனங்களில் குரவை, துணங்கை, வெறியாடல் என்பவை முக்கியமானதாகும். குரவை என்பது எழுவரோ எண்மரோ அல்லது ஒன்பதின்மரோ கூடி நின ்று ஆடுவதாகும். இது வெற ்றியின் காரணமாக ஆடப்பட்டதாகும். இதனை பதிற்றுப்பத ்தின் நான்காம் பத ்தில்

“வெற ்றியாடிய தொடித ்தோன ் மீகை

எழுமுடி கேழிஇய திரு ஜெமர் ஆகலந்து” பதிற்:40:12-13

தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் அதிகமாக பேசப்பட்ட ஆடல் வடிவம் குரவைக்கூத்தாகும். குரவைஆயர்தல் குரவை தூக்குதல் குரவை முறையீ என பல பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டது.

குறிஞ்சி நிலக்குரவை

குறிஞ்சி நிலம் என்பது மலை நிலம்.அம்மலை நிலத ்து வாழ் மக்கள் குறவர் எனப்படும். குறிஞ்சி நில உள ப்பொருள் புணர்ச்சியும்

அதன் நிமித்தமும் ஆகும்.அம் மக்கள் ஆடிய குரவையின் நன்மையை

“வேங்கை முன்றிற் குரவையும ் கண்டே” (நற ்றிணை 276:10) என்றும்,

“குரவை தழீஇயாம் ஆடாக்குரவையுள்

கொண்டு நிலைப்பாடல ் கான ்” (கலி 39:28-29)

என்று கலித்தொகையும் குறிப்பிடுகிறது.

முல்லை நிலக்குரவை

முல்லை நிலத்து மக்கள் குரவை ஆடியுள்ளனர்.முல்லை நிலம் காட்டு நிலமாகும்.இங்கு வாழும் மக்கள் வேட்டுவர் ஆவர். அந் நில மக்கள் ஆடிய குரவையை

“பண ்ணமை இன்சீர ்க் குரவையுள்” (கலி 102: 35)

“குரவை தழீ இயாம ் மரபுளிபாடி” (கலி 103:75)

என்று கனிந்தொகையும் சிறப்பித ்து கூறுகின்றது.

மருத நிலக்குரவை

மருதத ் திணை வயல் சூழ்ந்த பகுதி. இந் நிலத ் து மக்கள் உழவர்கள் இயர்கள் ஆடிய குரவை என

“குறும்பல் யாணரக் குரவை இயரும்” (பதிற் 73: 4-7)

என்று பதிற்றுப்பத ் தும்,

நெய்தல் நிலக்குரவை

“பொய்தல் ஆடிய பொய்யா மகளீர் குப்பை வெண்மணல் குரவை நிதூஉம்”

என ஐங்குநுறூறில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

துணங்கைக் கூத்து

சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்ற கூத்துக்களில் துணங்கைக் கூத்தும் சிறப்பு வாய்ந்தது. குரவைக் கூத்து போன்றே இக்கூத்தும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங ்களில் ஆடப்பட்டமையை காண்கின்றோம். பேய்த ் துணங்கை, போர்த ் துணங்கை, மகளிர் துணங்கை என துணங்கை கூத்து பல விதங்களில் கூறப ் படுகின்றது. பேய்த ் துணங்கை, போர்த்துணங்கை என இரண்டும் போர்க்களத்துடன் அதே தொடர்புபட்டதாக இலக்கியங ் கள் சுட்டிக்காட்டுகின்ற வேளை மகளீர் துணங்கையானது பொதுவிழாக்கள், நிகழ்வுகள், சடங்குகள், ஆண், பெண் காதல் வெளிப்பாடு நிலைகள் என்பவற்றில் ஆடப்பட்டதாகவும் அதே இலக்கியங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

போர்த ் துணங்கையானது பீணங்கள் குவிந்து, உயர்ந்து கிடக்கும் போர்க்களத்தில் ஆடப்பட்ட கூத்தாகும். இக்கூத்து **பற்றி** பெரும்பாணாற்றுப்படையிலும், பதிற்றுப்பத ் திலும் கூறப ் படுகின்றது. எனினும் இப்பகுதியில் துணங்கைக் கூத்தானது போர்க்கள ஆடலாக ஆடப்பட்டமையை எடுத்து ஆராயலாம். கை புனைந்து ஆடுவது, தோள் பெயர்த்து ஆடுவது, கால் பெயர்த்து ஆடுவது போன்ற துணங்கைக் கூத்தின் கருத்துக்கள் பலதையும் ஆட்ட முறைமை பற்றிய அறிய முடிகின்றது. இக்கூத்தானது ஆரவாரம் மிக்க கூத்தாக அமைந்ததைக் காட்டுகின்றது.” குலுக்குதல், கலக்குதல், தொங்குதல், தூங்குதல், அசைதல் என்ற பொருள்பட அமைந்த ‘துளங்கு’ என்கின்ற சொல்லின்

அடியாக துணங்கைக்கூத்து உருவானது" என்கிறார் பேராசிரியர் கா.சிவத ˙தம்பி.22 "துணங்கு" என்பது யானையின் அசைவுக்கு கூறப ˙படுகின்றது.

போர்க்கள ஆடல் என்ற நோக்கில் பார்க்கின்ற போது அதிகமான இடங்களில் இக்கூத்தானது களவேள்வியுடன் தொடர்புபடுத்தி ஆடப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது .

"நிலம் பொறு திணிதோ ளுயர வோச்சிப்

பிணம் பிறங ˙ கழுவந்துத் துணங்கையாடிச ˙

சோறுவே றென்னா ஆன்றுவை யடிசில் .."

(பப : 45 ம் பாடல் - 13-15 வரி)

என பதிற்றுப்பத ˙து கூறுகிறது. போர்க்களத்தில் வெற்றி பெற்ற செங்குட்டுவ மன்னனே மதில்கள் பலவற்றையும் கைப்பற ˙றி அவற ˙றின்

உள்ளே புகுந்து அங்குள்ளவற்றை அழித்து அவ ˙ அரண்களின் கணைய மரத்தினைப் போல உன்னுடைய திண்ணிய தோள்களை

உயரத்தூக்கி போர்க்களத ˙தில் துணங்கை ஆடினான் என்று வெற்றி பெற்ற மகிழ்ச்சியில் போராடலாக துணங்கை இடம் பெற ˙றிருப்பதைக்

மேலும், காணலாம் .

போரில் வெற ˙றி பெற்றதன் பின்னராக மன்னனும் வ ீரர்களும் ஒருவரை தோள்களில் ஓச்சி (இடித்து) ஆடிய விதமாக அமைகிறது .

அதே பொருளைத ˙ தரும் விதமாக "திணி தோள் உயர ஓச்சி" என்ற பாடலடி காணப்படுகின்றது. இதிலிருந்து மடக்கிய இரு கைகளாலும்

அடிப்பது அல்லது இடிப்பது இதன் ஆட்ட முறைகளில் ஒன்றாக இருந்திருக்கின்றது என்பது பேராசிரியர் கா.சிவத ˙தம்பி அவர்களது கருத்தாகும்.

திருமுருகாற ˙றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை போன்ற இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பாடல்களிலும் இத்துணங்கைக் கூத்தானது

போர்க்கள ஆடலாக வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின ˙றது. என்று அகநானுறும் துணங்கையைச் சிறப்பிக்கின்றன. வெறியாட்டு : வெறியாடுதல் என்பது புறத ˙திணை மற ˙றும் அகத்திணை எனும் இரு திணையிலும் நடைபெறும். புறத

சங்ககால ஆடல் மரபுகள்

˙திணையில் வெற்றி வேண்டி கொற்றவையின் முன் வ ீரர்கள் வெறியாடுதலும்
,
அகத ˙திணையில் தலைவியின் நலம் கருதி வெறியாடுதலும் உண்டு. புறத
˙திணை வெறியாட்டைத் தொல்காப்பியம் , "வெறியறி சிறப்பின் வெல்வாய் வேலன்
வெறியாட்டு அயர்ந ˙த காந ˙தளும்" (தொல் : 1006)

என்றும் ,

அகத ˙திணை வெறியாடலை ,

'வெறியாட்டு இடத்து வெருவின் கண்ணும்' (தொல் : 1057)

என்றும்,

'கட்டினும் கழங்கினும் வெறிஎன இருவரும்' (தொல் : 1061)

என்றும் கூறியுள்ளது .

புறத ˙திணை வெறியாடலைச் சங்க இலக்கியங்கள்,

"காவு தோள் இழைத்த வெறி அயர் வளத்தின்"

(புறம் 366:22)

என்றும் ,

"இருவர் வான்கிவி ஏற்பின் மழலை

செறிகொண்ட மேல்வண்டு சென்று பாய்த் தய்யா

வெறிகொண்டான் குன்றத ˙து வண்டு"

(பரிபாடல் 9:42-44)

உசாத்துணை நூல்கள்

1. முனைவர் சே. இரகுராமன் - தமிழர் நடன வரலாறு - நந்தினி பதிப்பகம் - சென்னை - 2006

2. சிவந்தம்பி. கா - பண்டைய தமிழ்ச்சமூகத்தில் நாடகம் - குமரன் அச்சகம் - கொழும்பு - 2004

3. சாமிநாதையர் - வே . இளங்கோவடிகள் அருவிச்செய்த சிலப்பதிகார மூலமும் அரும்பதவுரையும் அடியார்க்கு நல்லார˙ உரையும் - கபீர்

அச்சுக்கூடம் - சென்னை - 1955

4. சந்தியா. ந. மதுரைத்தமிழ் பேரகராதி - சந்தியா பதிப்பகம் - சென்னை - மார்கழி - 2004

5. கந்தையா ந.சி செந்தமிழ் அகராதி - உலகத்தமிழரங்கு நிறுவனம் - சென்னை – 199